

lysning. Men ibet jeg tolker den høitærede Justitsminister min Tak, fordi Lovforslaget er kommet frem, ikke alene paa den Mand's Vegne, som man nærmest tilsigter at komme til Hjælp, men ogsaa for de mange Umvundiges Skyld, som ere blevne ramte af denne ulykkelige Sag, kan jeg ikke tilbageholde at udtale en Frygt for, at den Sum, der er forlangt bevilget, er for ringe. Som de ærede Medlemmer vil se, er det oprindelige Deficit noget over 21,000 Rb., nemlig 21,713 Rb. 2 Mk. 15 $\frac{1}{2}$; herpaa er der i succesive Afdrag indbetalt 7,900 Rb., som ere indkomne af den anden Overformynder Rasmus Nielsens Bo, og derhos har Schmidt selv betalt 881 Rb. 5 Mk. 3 $\frac{1}{2}$; der er saaledes blevet et endeligt Resibeløb af omtrent 13,000 Rb., og naar dertil søies Renten, som skal udredes fra Juni Termin 1857, vil det hele Ansvarbeløb blive over 16,000 Rb. Det er mig bekendt — og jeg troer i det Mindste, at den Kundskab, jeg har, er tilforladelig — at Schmidts hele Formue ikke, under de nuværende Conjuncturer, kan udbringes til over 3,000 Rb., maaskee i det Høieste 4,000 Rb.; naar der nu hdes ham et Tilskud af 7,000 Rb., kommer man vel derved de Umvundige, som man ogsaa bør rælle Haanden, til Hjælp, men Schmidt, som Lovudkastet dog nærmest tilsigter at hjælpe, vil ikke blive reddet fra Undergang. Men, som jeg tillod mig at bemærke, denne Sag er rig paa mange Detailler, som trænge til Dplysning, og jeg troer ikke, at vi paa Sagens nuværende Standpunkt kunne føre nogen frugtbringende Discussion derom. Jeg skal derfor meget anbefale det høitærede Thing at lade Sagen gaae til Udvalg, og navnlig at henvise den til Finantsudvalget, som allerede paa et tidligere Stadium har behandlet denne Sag. Den kom nemlig først ind som et Endringsforslag til Tillægsbevillingsloven, men netop paa Grund af de mange Dplysninger, som Udvalget trængte til, dristede det sig ikke til at helde Finantslovens Forhandling hen derefter, og anmodede derfor den høitærede Minister om at stille et særligt Lovforslag derom. Dette er nu skeet, og jeg tillader mig da paa det Bedste at anbefale denne Lov til det høitærede Things Velvilie. Er der nogen Sag, hvor der har væ-

ret Opfordring til at lade Naade gaae for Ret, trøer jeg, det er denne.

A. Sage: Det forekommer mig, at det vilde være bedst, om vi allerede nu fik nogen Dplysning af den ærede Minister om et Punkt, der findes omtalt i Motiverne til Lovudkastet, og som skulde tale for at vise Eftergiveness mod den nævnte Mand. Der siges nemlig iblandt Andet, at da han overtog Overformynderibestillingen, var der en mindre hensigtsmæssig Ordning af det overordnede Tilshu, hvilket skulde tale for en mildere Bedømmelse af Mandens Forhold. Jeg troer nu, at det vilde være rigtigt, om den ærede Minister satte os fuldstændig ind i, hvorledes den Ordning, som, skjøndt mindre hensigtsmæssig, altsaa dog var en Ordning, var indrettet, og hvorvidt de, som skulde paasee denne Ordning, have opfyldt deres Pligt, om der altsaa har været Tilshymænd, som ikke i den lange Række af Aar have efterseet Regnskaber og Kasse, thi naar de havde gjort dette, vilde muligen, selv om Tilshynet var mindre hensigtsmæssigt indrettet, en rebelig Mand's Undergang været forebygget. Forinden jeg altsaa indlader mig videre paa Sagen, ønsker jeg, at den ærede Minister vil give de Dplysninger, jeg her har begjært.

Justitsministeren: Jeg kan ikke nægte, at jeg meget mere slutter mig til den Opfattelse, der gik igjennem den ærede første Taler's Foredrag, end til den, der nu blev gjort gjældende. Det forekommer mig, at denne meget kildne Sag vilde undergaae en langt hensigtsmæssigere Behandling ved at gaae den Vej, som den ærede første Taler foreslog, nemlig ved at behandles i et Udvalg, end ved at forhandles i sine Enkeltheder heri Salen, ingenlunde fordi der er Noget at skjule, men fordi det vilde være i høi Grad smerteligt for dem, der ere berørte ved denne Sag, at see den videre fremdraget. Det fremgaaer aldeles fuldstændigt af, hvad jeg har foranlediget optaget i Motiverne, at der aldeles ikke er Tale om nogen Uredelighed fra den ulykkelige Mand's Side, der er bleven saa haardt rammet ved Høiesterets Dom. Jeg skal blot med Hensyn til det af den ærede sidste Taler Yttrede an-